

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Țineți cu „poporul
ca să nu răătăciți!...“

pare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

înregistrată în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 7-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șa guna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Cât mai puține forme

Toate țările constituționale cu re-
im parlamentar, fie monarhii, fie
epublice, au legile lor bine fixate
care asigură libertatea și dreptu-
le cetățenilor, precum și împlinirea
atorilor lor către Stat, și func-
onarea regulată și sănătoasă a
paratului de Stat, și binele public.
Scopul acestor legi nu este, așa
ar, ca să fie executate ori și cum.
numai pentru scopul arătat mai
s. Nu pentru ele se aplică legi-
ci pentru binele și folosul tu-
rora. De aceea când experiența
linică dovedește că cutare lege
ei potrivită să-și atingă scopul,
a trebuie schimbată, completată
u înlocuită cu alta. A executa
gea nu însemnează simplul fapt
i stai în biroul tău, pui în porun-
ă și ordonanțe articlii și paragra-
rafii din lege, și ești cu continuă
tențiune să vezi ce rezultate se
apătă prin aplicarea ei. Executa-
a legii, prin dispoziții luate în
mistere, la prefectură sau primă-
nu însemnează să faci o lucr-
teoretică, de calcul curat, cum
face pe hârtie o adunare, o în-
lțire sau o împărțire cu cifre.
Statul în care împlinirea legilor
face numai pe hârtie, și anume
cât mai multă hârtie, cu cât
i multe forme, din partea a că-
mai mulți funcționari, dar nu
cercetează niciodată ce rezultă
aplicarea legilor, dacă sunt po-
ite sau nu cu nevoile cetățeni-
și a împrejurărilor, dacă sunt
adevăr folositoare, ori doar nici
se pot aplica, se numește Stat
rocratic. Adică un Stat a cărui
ncționare e numai în birouri, în
uile publice, fără a le păsa ce
ce dau ordine și iau dispozi-
dacă și cum se poate și se îm-
este legea. Într'un asemenea
totul se reduce la acte scrise,
osare, la petiții și procese ver-
e, cari nu mai încap și se pierd
arhivele oficiilor de Stat.
 asemenea Stat nu e un Stat
viu și palpitând de organizare
e activitate, ci un Stat centra-
în care cetățeanul poate avea
mie de ori deprelate, dacă nu
anume forme, nu urmează pro-
lut fiecărui oficiu public, moa-
u dreptatea în mână.
 Statul pentru a putea funcționa
pt trebuie să prefindă cât mai
e forme și cât mai multă viață
l, să nu înfepenească în legi
u se mai pot aplica, sau să
ndă pierdere de timp prețios
u a ajunge la dreptul său.

Pregătirile Asociațiunii „Astra“

pentru comemorarea zilei de 23 August 1944

Peste câteva zile se împlinește un an dela data când România, la
porunca M. S. Regelui Minai I, a rupt legăturile cu puterile Axei, alăturân-
du-se Națiunilor Unite.

Conducerea Asociațiunii „Astra“ s'a îngrijit din vreme ca să fie săr-
bătorită această zi, cu toată atențiunea, atât la sate cât și la orașe.

În acest scop, președinților de Despărțăminte li s'au trimis următo-
rea circulară, din partea conducerii centrale a Asociațiunii:

„Se împlinește în curând un an de când Țara noastră a
săvârșit epocalul act dela 23 August 1944. Sub conducerea M.
S. Regelui și a sfetnicilor săi înțelepți România a părăsit atunci,
cu asentimentul întregului popor, un războiu nefast și s'a încar-
drat în alianța, atât de firească pentru ea, a Națiunilor Unite.
Consecințele au fost imediate și binecuvântate. Datorită sprijinului
urias al puternicei armate roșii, cutropitorii germani au fost
alungați din țară, Ardealul nostru scump a fost eliberat și res-
tituit patriei, care niciodată nu s'a putut împăca cu răpirea lui,
iar Armata Română s'a încărcat de glorie pe câmpul de luptă,
unde dușmanul a fost înfrânt definitiv. Se cuvine să cinstim
această zi, cu toată însulețirea și dragostea noastră.

Vă rugăm, deci, ca în colaborare cu organizațiile culturale și
autoritățile locale, să organizați, cu acest prilej, manifestații fes-
tive, în care să se arate importanța zilei, insistându-se cu deo-
sebire asupra rolului decisiv pe care M. S. Regele, Președintele
nostru de onoare, l-a avut în pregătirea și buna ei reușită. Ne
veți raporta, de felul cum s'a sărbătorit această zi“.

Deasemenea Despărțământul jud. Sibiu al „Astrei“ a adresat președin-
ților Despărțămintelor de plesă și ai Cercurilor Culturale, sătești urmă-
toarea circulară:

„Se apropie ziua de 23 August, când se împlinește un an dela clipa
epocală în care neamul nostru a sfărâmat jugul fascismului german, da-
torită voinței eroice a M. S. Regelui Mihai I, Președintele de onoare al
„Astrei“. Prin ea am intrat pe făgașul demnității noastre de oameni și
popor. Am început o viață nouă prin care ne luăm locul ce ni-se cu-
vine în familia marilor popoare democratice ale lumii, iubitoare de pace
și progres. Ziua de 23 August este, deci, o sărbătoare națională și trebuie
considerată și comemorată ca atare de toată suflarea românească, mai
ales de Despărțămintele și Cercurile culturale ale „Astrei“.

Vă rugăm a cunoaște, că în ședința Comitetului Despărțământului
Județean, din 10 l. c., am hotărât ca „Astra“, instituție de veche cultură
și viață democratică, să participe efectiv la această sărbătoare, dând
concursul cel mai prețios la întreg programul care se va organiza de acord
cu celelalte autorități locale, dimineața la biserică: Te-Deum, parastas
pentru eroii căzuți în luptă cu hitlerismul, cuvântări pe amvon, șeză-
tori culturale, etc.

Prin modul cum înțelegeți să Vă integrați în imperatiile vremii,
luminând și îndemnând poporul să aibă încredere și să îmbră-
țișeze prefacerile mari în solidaritate cu toate clasele sociale ale pa-
triei noastre, veți ridica prestigiul moral al instituției „Astra“ în loca-
litatea D-voastră, iar împreună vom dovedi — odată mai mult — vred-
nicia culturală a „Astrei“, care azi ca și în trecut înțelege să vegheze la
destinul de fericire al acestui popor român, înțelege să-i asculte dorința
și să-i realizeze murile lui idealuri naționale, sociale și umanitare. Vom
arăta că mergem pe drumul pe care l-au tras acum un secol aproape,
marii români deschizători de drumuri și democrați verificați: lumi-
natul și providențialul Mitropolit Andrei Șaguna, cărturarul și neînfric-
atul luptător pentru drepturi și libertate, Profesorul Simion Bărnuțiu ș. a.

Convinși de înțelegerea acestui moment istoric și de tot concursul
neprecupețit ce veți da deplinei reușite acestei serbări — de care Vă ru-
găm să ne raportați — Vă mulțumim călduros“.

Fără un ideal

Am arătat într'un articol în nu-
mărul trecut al foii ce este un ideal.
E o țintă superioară scopului muncii
noastre zilnice, un mai bine general
pe care voim să-l atingem. Deși încă
nu-l vedem decât cu mintea, credem
în el. Și el ne reglementează chiar
munca zilnică, și tot el ne-o face mai
ușoară, mai puțin zadarnică, și ne
inflăcărează puterile.

Când un om sau un popor nu mai
crede decât în ceea ce vede și pipăe,
când nu mai năzuește la o țintă
mai înaltă, de ordin general, când
nu mai sperează și nu mai așteaptă
mai binele, pentru sine, familia sa,
pentru un popor sau pentru omeni-
rea întreagă, ori și numai pentru cla-
sa socială din care face parte, spu-
nem că el nu mai are niciun ideal
de viață.

Un astfel de om a pierdut cel pu-
țin trei sferturi din capacitatea sa de
muncă. A încetat să mai fie un ele-
ment folositor societății, calitatea mun-
cii sale a pierdut foarte mult din va-
loare.

Omul fără dorința și credința în
mai bine, stă, la orice caz, pe loc.
El nu mai poate înainta, nu mai
poate spori în nimic, și adeseori pier-
de și ce are. Pentru că îi piere cura-
jul de lucru și se lasă covârșit de
toate slăbiciunile omenești.

Tot asemenea un neam întreg, când
nu mai are un ideal, nu mai poate
înainta, nu mai are nici forța să bi-
rue greutățile existenței, nici tăria de
a năzui spre mai bine. Viața unui
neam fără un ideal, fără o țintă și
o credință superioară în desăvârși-
rea lui, se confundă într'o existență
fără soare, în noapte continuă. Mun-
ca sa e desordonată: unul trage hăis,
altul cea, și încurcă cărările unuia
cu ale altuia; munca cetățenilor din-
tr'o asemenea țară fără ideal, e pe
apucate, de mântuială, și nu mai are
în vedere decât chiar traiul necojit
dela o zi la alta.

Cum se aplică acest fenomen, a-
deverit de nenumărate ori în istorie?
Așa, că toată activitatea omenească
izvorește din spiritul, din duhul o-
mului, și mădularele trupului nu sunt
decât uneltele muncii noastre. Iar du-
hul nostru, ca să poată porunci trupu-
lui o muncă ordonată, spornică,
folositoare, trebuie să fie treaz și viu
nu adormit. Dar spiritul, sufletul no-
stru, nu este treaz și viu decât prin
credința în ceva superior, mai pre-
țios decât el.

(Continuare în pag. 2-a)

Pe urmele Domnului

Atârnăm de voiața
lui Dumnezeu

Cei mai mulți oameni își uită, zilnic, că noi atârnăm întru toate de voiața lui Dumnezeu. Vorbim, ne facem planuri pentru viitor ca și când am fi nemuritori. Dacă suntem sănăți și puternici, dacă suntem avuți, facim în gând viitorul nostru pentru ani înainte.

Ne răzărăm pe sănătatea noastră, pe averea noastră, facem combinații cu capitalul nostru, și în gând par'că și avem ceea ce va să fie numai în viitor. Deși tot ce plănuim pentru ziua de mâine nu atârnă numai dela noi, ci în primul rând de Dumnezeu. Poate că ziua de mâine sau poimâne, să nu mai vină pentru noi niciodată.

De aceea scrie în cartea sa sf. Apostol Iacob:

„Auziți acum cei ce ziceți: astăzi sau mâine vom merge în cetatea aceea și vom sta acolo un an, și ne-om neguțători, și vom avea câștig; și voi nu știți ce se va întâmpla mâine. Căci ce este viața voastră? Ca aburul care pentru puțină vreme se arată și după aceea pierе.

„In loc să ziceți: „de va vrea Domnul“, „de vom trăi“, vom face aceasta sau aceea. Iară cum în loc să ziceți așa, vă lăudați întru trufiile voastre. Toată lauda de acest fel este rea. Drept aceea, cel ce știe a face (sau a zice) bine și nu face, în păcat este“.

Infelesul principal al acestei învățături este: creștinul să-și aducă aminte în fiecare zi că el atârnă de voiața lui Dumnezeu, cu viața cu viața, cu averea, cu sănătatea, cu izbânda. Și aceasta pentru că fiecare zi ceas și clipă a noastră este în mâna Domnului.

Acest adevăr reiese din însăși învățătura Domnului. In pilda avutului care se sumetea că așa de mult i-a rodit pământul, încât va trebui să strice grânarele sale să le zidească mai mari, având recoltă pentru mai mulți ani, și se va pune pe petrecanii și va zice sufletului său: suflete, mănâncă, bea și te veseleşte. Domnul îi zice: nebunule, în noaptea aceasta îți voi cere sufletul tau, iar acestea

Cuvinte regale

„Gândurile au aripi; ele zboară în lume fără să fie văzute, ducând cu dânsese puțința binelui și a răului.

Cei cari le zămislesc și mai mult încă cei cari le aștern pe hârtie, trebuie să aibe grijă de sămânța, pe care o seamănă și o imprăștie.

Un gând frumos poate să fie ca o biserică. în care omul își odihnește sufletul, iar gândul rău este neghina, care înăbușe grâul cel mai curat și mai rodnic.

Gândurile au aripi — de aceea să fim cu grijă pentru gândurile trimise în lume, mai ales când soarta își coboară umbra ei asupra viitorului nostru și asupra onoarei unei țări, care s'a ridicat la o culme înaltă, prin jertfe, prin suferință și prin idealul, care a trimis-o în luptă.

Măreția unui popor nu stă numai în ceasul biruinței, ci mai ales în puterea lui de a suferi.

De aceea gândurile fiecăruia trebuie să fie stâncile, cu care clădești o fortăreață împrejurul onoarei patriei, o fortăreață atât de tare, încât generațiile care vor veni să se simtă sigure între zidurile ridicate pe morminte — pe mormintele acelor, cari și-au dat viața pentru un ideal, ziduri cimentate de sângele vitejilor și de lacrimile celor eare-i plâng.

Gândurile au aripi — de aceea ia aminte la gândurile, pe care le trimiți în lume... .

Regina Maria a României
(1917)

(avuțiile) ale cui vor fi?

Dacă facem planuri pentru viitor și omul cuminte trebuie să facă, — să zicem cum ne învață sf. Iacob: „De va vrea Domnul“, „de vom trăi“, de ne va da Dumnezeu viață.

Zicând așa cu toată credința, convinși că fără darul Domnului nu putem face nimic, căci putem pieri într-o clipă, — nu vom mai cădea în păcatul mândriei și al încrederii oarbe în puterile noastre și în norocul nostru, ci vom răzima pe voiața și ajutorul lui Dumnezeu.

Părintele Ion

Chiuituri din
Sintea Mare - Arad

Sunt născut pe foi de mură
Să tar dela fete gara;
Sunt născut pe foi de tragi
Fetele să-mi fie dragi.

Mândro ochi ca și la tine
Nu-s în sat la noi, la nime-
Ochii negri, ca neghina
Gura dulce ca smochina.

Mânduța cu ochi de mure
Mă tot cheamă la pădure,
Lasă mândro că m'oiu duce
Că-mi place gurița dulce..

Asta-i tata cea frumoasă
Care nu știe să coasă,
Pe unde 'mpunge cu acul
Măța poate băga capul.

Virgiliu Podrumariu,
student

Strigături oltenești

— Din regiunea Gorjului —

Faoe verde cucuruz
Fete ca 'n Timișeni nu-s:
„Mititel: de statură
Date dracului de gură“.

Fetele dela Pînoasa
Nu știu să măture casa
Nici în casă, nici în tindă,
Numai cu ochii 'n oglindă.

Mânduța de pe vâlcea
Nu știi toar e cânepa
Nuna 'n horă ști jaca
Dinaintea altuia.

Dar la foc, la foc, la foc,
Să lucrezi nu știi de loc
Că de-i șii și să lucrezi
N'ai fi goală cum te vezi.

Faoe verde de tritoi
Fetele de pela noi
Așteaptă după băiat
Cu gunoi nemăturat.

Dacă vrei să fi frumoasă,
Dute și te spal' acasă;
De vrei să ții cum îți spun
Dă-ți pe față cu săpun.

ION BECHERU,
Elev cl. IV Lic. comercial,
Satul Timișeni
com. Roșia de Jiu, j. Gorj

Din pildele altora

Ascultând postul de radio din Londra, capitala Angliei, omul se pune pe gânduri.

— Intreg războiul a fost condus de D. Churchill, a cărui faimă a cuprins tot pământul, autat de toate partidele politic.

În alegerile din luna trecuta, făcute în cea mai mare libertate, partidul lui Churchill a căzut. Aceasta nu l-a împiedecat pe omul cu cea mai mare autoritate să felicite pe urmașii său și să se supună hotărârii poporului său, ținând să declare că și partidul ajuns la putere va fi tot așa de priceput să conducă trebile țării.

Un alt vorbitor a spus că în Anglia un guvern stă atât timp la putere cât reprezintă interesele țării și că timp respectă voiața națională, iar democrația engleză este ceva adevărat, nu o spoiala de vorbe goale.

— Postul de radio din Londra, în timpul alegerilor, a fost la dispoziția fiecărui șef de partid, dându-i-se toate libertatea, de a critica chiar pe primul ministru.

— Nu trebuie să ne mai mirăm deloc, că Anglia este în fruntea lumii și că toți oamenii din lumea întreagă cred în cuvântul ei, fiindcă reprezentanții țării vorbesc în numele întregii națiuni, nu numai că o spun ei, ci pentru că așa este, în realitate.

Fără un ideal

(Urmare în pagina 1-a)

sus de munca zilnică. Numai crezând și sperând în ce nu se vede, dar dorește la mai bine, sufletul lumenează, încălzește, dă puteri; și pur trupul la muncă și hărnicie.

Fără ideal de viață omul coboară în viața animalelor, mulțumindu-se să mănânce, să se sporească, să doarmă, asigurându-și prin muncă numai pâinea cea de toate zilele.

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDI
FOAIA POPORULUI

FOISOARA

Vis de aur

de VOLBURĂ POIANĂ

În noaptea grelelor păcate
Peri va fulgerul din cer;
Vom pune 'n brațe ostenite
Tăria brațelor de fer.
Va duce Dunărea departe
Potop de lacrimi fierbinți,
Vor ispăși feciorii jalea
Și chinul morților părinți.

Spre cer în sbor de vultur aprig,
În nevăzutul ei veșmânt,
Aprinsă doină, furtunoasă
Își măsură al ei avânt;

În cer, cu vorbele de flăcări
Va spune-al relelor noian,
Va întregi credința vie
Pe spada marelui Traian.

Din piatra 'nvârtoșatei inimi
Vom face scară până sus.
Să strângem mâna cu străbunii
Părinților dela Apus.
Din temnița împădurită
A munților, cu creste mari
Vom scoate-a neamului comoară
Cu gestul mulților avari.
Și feți și crai cu păr de aur,
Călări pe roibi cu nări în vânt,
Acolo unde-s brațe rupte,
Porni-vor toți la un cuvânt.

La semnul desjugării noastre
S'or arunca din matca lor
Și Dunărea și Tisa, Oltul
Să 'ntregească un popor.

Trezit în nopțile de geamăt,
Când taie fulgerul prin nori,
Tunând în glasul altor vremuri:
Cântați, strigați, învingători!

Foița glumeață

Intre grade

Șirurile de soldați creștau în toate părțile pe fața verde a șesului. Ostașii erau în mare fierbere. În ziua aceea venia generalul să facă inspecție. Numai frunțașul Promoroacă nu se prea dădea grijei.

Generalul sosește pe câmp, cerce-tează trupele și rămâne mulțumit de instrucție și de rânduiala lucrurilor. Se dă repaus.

Generalul își aprinde o țigară inconjurându-se de ofițeri, mai vo bește cu ei de ale căzărmei.

Da frunțașul Promoroacă, pehlivan din fire și bun de pozne, își sucește o țigară și dându-și capela pe cealaltă pornește prietenos în spre superior.

— Știi ce generale, dă să-mi aprin și eu țigară.

Ceia rămân trăsniți. Generalul, cât să-l străpungă cu privirile:

— Cum de-ndrăsești tu, măi vorbești cu atâta ușurință?

Frunțașul îl atinge c'o mișcare glumeață de umăr și ferindu-l cu pod palmei îi zice răzând:

— Haide-hai, vorbă să fie!. Înțeleg să nu îndrăsniască soldații, dă noi gradele... mț...

TĂRIA NOASTRĂ...

Fiecare popor își are felul său deosebit de a face față împrejurărilor grele, prin care îi este sortit să treacă. Unele neamuri își pierd ființa lor națională, contopindu-se cu puternicii lor stăpâni, fie cedând forței, fie împotrivindu-se pentru un blid de linte să-și cântărească sufletul. Altele se revoltă, strigă și iau în piept lupta, pe viață și pe moarte.

Poporul nostru tace și rabdă. Tăcerea această prelungită a fost luată de mulți ca o mare slăbiciune, ca o lipsă de curaj și ca o primire bucuroasă a oricărei hotărâri împotriva intereselor sale.

Răbdarea sa proverbială, amintită de toți cei care ne-au cunoscut, deosebită, este, de multe ori, socotită ca un păcat al stării înapoiate, în care se află neamul nostru.

Așteptarea sa prelungită, de multe ori neînchipuit de lungă, a fost judecată de mulți ca o mare prostie, iar de alți profitori ai zilei, ca cea mai potrivită calitate pentru a isbuti ei, în socotelile lor meschine.

Dacă privim mai de aproape aceste trei feluri de a rezista tuturor ispitelor a națiunii noastre și dacă le judecăm în decursul istoriei noastre, apropiindu-le cu mintea și de vremurile mai noi, ne convingem că purtăm în noi adevărată putere de viață fără de moarte.

Tăcerea noastră este ca apa adâncă al cărei fund nu-l poți cunoaște niciodată, acolo petrecându-se lucrurile

sfinte ale convingerii, judecării și hotărârii celei mari, în clipa potrivită. Noi tăcem, dar nimic nu ne împiedică să judecăm lucrurile și oamenii, ce vin în legătură cu noi, după adevărata lor valoare. Din multele vorbe ce ni se spun nu alegem decât ce se potrivește cu firea noastră și cu dreptatea lui Dumnezeu. Am dovedit că știm să judecăm drept și știm să vorbim răspicat, atunci când trebuie, în toată istoria noastră, chiar și cea mai nouă.

Răbdarea noastră nu este răbdarea bouului, a dobitocului sau a unui om care nu judecă; ea este isvorită din experiența de veacuri. Prin răbdarea noastră am eșit cu bine, din toate prăpastiile, când un singur gest de revoltă necugetată, ne-ar fi dat la fund.

Răbdăm pentru a ajunge la liman și suferim pentru un scop înalt, clar în mintea noastră.

Așteptarea noastră nu este aceea a unui nebun, care crede în fantome, ci ea este o așteptare a împlinirii vremii, a realizării unui ideal, hrănit cu sânge și crescut cu fiecare. Noi așteptăm limpezirea vremii și clipa de afirmare liberă a conștiinței naționale.

Niciodată n'am tăcut, n'am răbdat și n'am așteptat zadarnic, fiindcă întotdeauna poporul românesc a știut pentru ce tace, pentru ce rabdă și pentru ce așteaptă.

Tăria noastră, deci, este în noi înșine, în puterea noastră.

Ion Berciu

Răvaș din vacanță

Viața și oamenii din satul lui Jancu

Cine cutreeră satele din Munții Apuseni, are fericita ocazie să cunoască Vidra de sus, un sat situat înspre Nord de Abrud, la poalele Muntelui Găina.

Locuitorii acestui sat, în întregime moși, sunt niște oameni primitivi, prietenoși, cinștiți, „cari nici nu fură, nici nu beau” — după cum îi caracterizează atât de bine soldații străini trimiși de pază pe aceste meleaguri în 1848 în schimb sunt foarte săraci.

Cu carele încărcate de ciubere, cercuri, donițe, fabricate de ei, străbat drumuri lungi, reîntorcându-se cu saci de grâu și porumb din cari își fabrică „pâinea cea de toate zilele”.

Din acest neam, atât de viteaz, atât de dornic de libertate, gata în orice clipă pentru a se sacrifica pentru patria lui scumpă, se trage Avram Iancu, acea figură legendară care a știut să ridice steagul luptei, împotriva tuturor acelor care căutau să ne prindă în ghiarele lor încărcate cu veninul robiei, împotriva tuturor acelor care ne apucau prin barbariile lor pământul lăsat nouă de strămoși.

Din acest neam, se trage, acel spirit dătător de viață în toate operațiunile militare și bărbatul care se bucură de nemărginita popularitate.

Cunoscând satul și viața din care s'a ridicat Avram Iancu, fii neamului românesc au datoria sfântă de al

urma în toate, — mai ales în aceste vremuri când o nouă lume se plămăduiește — pentru-că el este *Fapta*, *Biruința* și mai presus de toate: *Libertatea!*

V. P.

De pe la noi

Sîntea Mare - Arad

Inițiativa soc. „Speranța”. În ziua de 17 Iulie a. c., din inițiativa dlui medic al circumscripției, Dr. Șt. Ardevan, a luat ființă soc. „Speranța” — societate care are ca prim scop propagarea culturii în masa poporului.

Duminecă 22 Iulie a. c., soc. „Speranța” a și trecut la fapte, organizând o serbare artistico-culturală, la care a participat un public foarte numeros. Serbarea s'a desfășurat sub direcția dlui Virgiliu Podrumariu, student. Programul a constat din: coruri, recitări, scene comice și o piesă teatrală. S'au remarcat ca soliști: Dra Felicia Bișheriu și d. V. Podrumariu. Actorii: T. Ban, N. Bișheriu, Gh. Orădean, Gh. Ardelean precum și drele: E. Căciariu, Șt. Podrumariu și S. Ciul, au dovedit mult talent în executarea rolurilor.

Se cuvine multă laudă dlui președinte al soc. Dr. Șt. Ardevan precum și dlor Prăteanu, Micula, Mălăeșiu și Dnei Domnica Frăteanu, care au depus o muncă stăruitoare la organizarea serbării.

Corasp.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Foloasele ce ne aduce lucerna

Lucerna are rădăcini lungi, cari pătrund foarte adânc în pământ. S'au găsit rădăcini lungi și de șasesprezece metri.

Când se sparge lucernăria, rădăcinile ei multe, lungi și groase, putrezesc în pământ și astfel îl îmbogățesc, ca și cum l-am fi îngrășat.

Aceste rădăcini fiind numeroase, fac pământul mai atânat și prin golurile ce le lasă după putrezirea lor, până la adâncimi mari în pământ, fac ca apa și aerul să pătrundă ușor în jos. Toate acestea ajută ca plantele ce se vor semăna după lucernă să pătrundă cu rădăcinile lor mai adânc în pământ și acolo în adâncime să găsească hrană, apa și aerul trebuincioase vieții lor.

Acest lucru este de mare însemnătate, căci rădăcinile plantelor semănate după lucernă, pătrund adânc în pământ, nu mai suferă de lipsa de umezeală și sunt mai răbdătoare și la secetă.

Plantele semănate după lucernă, având puțința de a-și căuta hrană mai în adâncime, se hrănesc mai bine și se fac mai rodnice.

Combaterea lupoaiei la floarea soarelui

Culturile de floarea soarelui sunt atacate de lupoaie, care este cel mai mare dușman al acestei plante.

Ca să ferim culturile de floarea soarelui de acest dușman, trebuie să facem următoarele lucrări: să se smulgă toate firele din lanurile de floarea soarelui și apoi să se distrugă; să se distrugă lupoaia și din culturile învecinate. După recoltarea floarei soarelui să se dea foc miriștei.

Lupoaia trăind și pe roșii, tutun, cânepă, etc., aceste plante nu se vor mai cultiva una după alta.

În locurile năpădite de lupoaie, să nu se cultive 5 ani decât cereale, mazăre, fasole, borceag, trifoi sau cartofi.

Grâul cel mai căutat și cel mai bănos este cel semănat după lucernă: se face mare la spic și plin de bob.

Asemenea și porumbul cel mai frumos și cu roada cea mai bogată este cel semănat după lucernă.

Ion Popu-Câmpeanu

Ruperea cornelor la animale

De multe ori se întâmplă că se rupe vreun corn al vitelor. Ruperea se poate face în diferite părți: la vârful, la mijloc ori la rădăcina cornului. Când s'a rupt cornul la vârful, răul nu e prea mare, fiindcă aici cornul e mort și nu mai are țesături vii. În acest caz e de ajuns să se curățe cornul de așchiile ce au rămas după rupere, făcându-l să fie iarăși neted și regulat. Dacă s'a rupt cornul la mijloc și se mai ține puțin, se leagă în gips și se ține așa 2—3 săptămâni, până ce la locul de rupere a crescut corn nou de legătură. Dacă ruptura e mare și nu se mai poate nădăjdui că se va putea încheia, se taie cornul și partea rămasă se leagă cu gips sau cu smoală.

Dacă cornul s'a rupt dela rădăcină trebuie bine îngrijit, rănile se spală cu apă în care s'a pus creolină și se fac legături bine strânse.

Să organizăm pășunile

La noi sunt toate mijloacele ca să putem avea întinse culturi de nutrețuri și pășuni artificiale. Este chiar o pornire pronunțată pentru alcătuirea de

islazuri, nu însă și pentru folosirea lor rațională, păstrare sau îmbunătățire.

Semințele de ierburi necesare în scopul de mai sus pot fi produse în țară, fiind bine plătite. Informăm în mod special că prețurile vor fi foarte bune; nu rămâne decât să se producă culturi în acest scop.

De aceea s'a luat hotărârea să se înființeze stațiunile pentru producerea de sămânță.

Tot în scopul îmbunătățirii pășunilor s'a înființat o școală la Lugoj pentru formarea administratorilor de pășuni.

Deasemeni se va înființa o subsecție pentru pășuni și fânețe. Înființarea acestei subsecții e în studiu, urmând să se modifice legea de organizare a institutului.

■ CELE mai bune reparațiuni de ceasornice, în cel mai scurt timp și garantate, se execută numai la firma IOAN PINTEA, Sibiu str. Tribunei Nr. 14, maestru premiat de Ministerul Muncii.

Citiți și răspândiți

„Foia Poporului”

ABONAMENTE

Pe un an — — — — — Lei 1000.—
 Pe o jumătate de an — — — — — 500.—
 Pentru registratori și com., 2000.—
 Instituții și autorități Lei 4.500 —
 Abonament de sprin „ 10.000.—
 PREȚULUI NUMĂR „ 3.—

Schimb de diplomați între România și Rusia. Ca urmare a legăturilor diplomatice între noi și Uniunea Sovietică, guvernul sovietic a numit pe d. Kaftaradze, în postul de ministru plenipotențiar la București, iar guvernul român în postul de plenipotențiar la Moscova, pe d. Iorgu Iordan, membru al Academiei Române și fruntaș al partidului Social Democrat.

Pentru refugiații din Ardealul de Nord s'au luat măsuri cari să le înlănească reîntoarcerea la vetre. Astfel Comisariatul General al Refugiaților din București, Str. Bonaparte 8, va organiza în jurul zilei de 15 August 1945 un tren special, care va transporta pe refugiați și bagajele lor spre locurile de destinație. Trenul special va trece prin stațiile: Ploești, Brașov, Sibiu Alba-Iulia, Turda, Apahida, Cluj, Oradea Mare, Satu Mare, cu ramificații spre: Tg. Mureș, Dej, Bistrița, Zalău și Baia Sprie.

Echipele pentru reparat uneltele agricole la lucru. În ziua de 29 Iulie 1945 echipele Sindicatelor Unite din Sibiu s'au deplasat în comuna Luduș Sibiu, pentru repararea uneltele agricole. Echipele au fost primite de către primarul comunei Ilie Rău, precum și de membrii organizației „Frontul Plugarilor” în frunte cu președintele

Băcilă Ioan. Îndată după sosire și-au împărțit comuna pe sectoare, după care și-au început activitatea.

Transportul lemnelor de foc pe C. F. R. a fost supus și el unei organizări potrivită după mijloacele de transport actuale și după nevoile regiunilor. Pe viitor transportul lemnelor de foc se va putea face numai în cuprinsul zonelor stabilite prin dispoziția Direcțiunii Generale C. F. R. Astfel, pentru Transilvania: Zona Brașov, mărginită de stațiile Predeal, Ghimeș, Toplița, Cața și Tâlmăciu. Din aceste regiuni se pot expedia lemne pentru: București, Valea Prahovei și Sibiu. Zona Ardeal, mărginită de stațiile c. f. r.: Tâlmăciu, Cața, Toplița, Floreni, Gălgău, Piatra Craiului, Il'ia și Hațeg; Zona Crișana, mărginită de stațiile c. f. r. Tâmașdu, Ilia, Hațeg și Grusalvăț.

Circulația vapoarelor prin strâmtoarea Dardanele, a format obiectul discuțiilor la conferința de la Postdam. După cum scrie ziarul englez „Times” cei trei mari conducători de State au căzut de acord ca să stabilească o circulație liberă a tuturor vaselor, după pace problema va fi examinată, mai întâi în toate amănunțele ei de către miniștri de afaceri străine ai țărilor cari au interese comune în Dardanele.

S'au întors vitejii

Au revenit în mijlocul nostru, fiii, frații și părinții, plecați să ne așere țara și onoarea. S'au întors cei care au putut să supraviețuiască crudelor încercări ale soartei. Ei sunt, aici, lângă noi și prezența lor ne este de ajuns pentru a ne înviora și a ne umple sufletele de o încredere nemărginită, în destinul țării, în viitorul patriei și în noi înșine.

În goana mașinilor, în tropotul căilor sau în marșul cadențat, cu steagul țării fălăind mândru, cu fețele arse de scare, dar sclipind de bucurie și de hotărâre, cu pătruns flăcăii satelor noastre, pe drumurile dinspre Soare Apus și Miază Noapte, către orașele și pierdutele comune din munți.

Mulți îi uitaseră pe acești șoirani ai națiunii, cărora le datorează fiecare dintre noi totul!

Acum sunt aici oamenii faptelor eroice.

Vorbele pescuitorilor în turbure nu pot să mai aibe nicio valoare, în fața celor ce au văzut, pentru cauze sfinte, de atâtea ori ridicându-se amenințarea morții. În lungile așteptări ale asalturilor, în permanenta vorbire cu tine însuși, cu fratele tău de alături, cu bravul comandant ce împărtășește cu tine toate suferințele anilor grei de lupte, acești oameni și-au creat o mentalitate, cu totul deosebită, de a celor ce au căutat întotdeauna locul

cel mai cald, hrana cea mai bună, munca cea mai ușoară.

Oamenii tranșelor. întorși azi printre noi, aduc o religie nouă: numai cel ce merită, prin pregătire grea și fapte adânc vorbitoare, poate să ceară și să obțină locul de răspundere din fruntea comunei sau Statului.

Pentru acești oameni democrația nu-i o vorbă goală, bună pentru a te cătara spre locul de conducere, ci o realitate: libera concurență și libera alegere a celui mai bun, a celui care și-a ars sufletul mai mult pentru patrie și pentru triumful marilor idealuri ale omenirii, în locul de frunte.

Patria, Regele, libertatea, fraternitatea, toate își au sensul lor adânc, de lucruri sfinte, de vorbe, care nu se strigă la răspântii, ci se rostesc, cu sfială și simțire, ca o rugăciune la altarul Domnului.

Marea masă a națiunii noastre, formată din toți cei ce robotesc, în tăcere, primește la sânul ei, cu mândrie pe cei mai aleși reprezentanți ai ei întorși din expediția minunată a celui mai crunt război, cu cele mai mari învățăminte.

Zările se luminează tot mai mult, gonind umbrele nopții, la întunerecul cărora se ascundeau toți pescuitorii în turbure.

„Foaia Poporului”

Ultimele zile ale războiului din Pacific

— Arma secretă americană a pus pe gânduri lumea întreagă —

A fost îndeajuns ca americanii să arunce o singură bombă-atomică asupra orașului Hiroshima din Japonia, pentru a grăbi poate, cu luni de zile sfârșitul războiului din Extremul Orient. După ce americanii au distrus aproape din temelii un oraș întreg cu o singură bombă, guvernul Sovietic a hotărât să intre și armata sa în război împotriva Japoniei, pentru a cruța omenirea de la alte jertfe zadarnice și pentru a mărturisi și cu acest prilej neclintita tovarășie de arme cu Statele Unite, Marea Britanie și China.

Japonia văzându-se încolțită și de către armatele Sovietice și amenințată cu arma secretă americană, a luat măsuri pentru încheierea păcii.

Când scriem aceste rânduri, la Casa Albă se așteaptă din oră în oră capitularea Japoniei, în care scop împăratul a făcut foarte pregătirile, prin mijlocirea Suediei și a Elveției.

Ce mai temută armă a veacului

Nu au fost date în vileag secretele de fabricație cari au dus la descoperirea bombei-atomice americane — scotită ca cea mai temută armă inventată în acest secol. Specialiștii americani și guvernul Statelor Unite păstrează acest secret, deoarece, nu mai în felul acesta se crede că noua armă, va putea să se facă temută de către toți aceia cari nu vor să își ia gândul de la pornirile războinice de viitor.

Despre arma secretă americană se spune că nu are o greutate mai mare de 1 kgr. și 300 gr. Cu toate acestea ea este în stare să distrugă un oraș întreg, oricât de întărite i-ar fi fortificațiile acestuia. Telegramele anunță că uzine uriașe și un oraș întreg de muncitori, cu ingineri specialiști lucrează de zor, undeva în Statele Unite, pentru fabricarea bombelor-atomice.

Dacă războiul cu Japonia va lua sfârșit, arma secretă va fi folosită pentru păstrarea păcii. O parte din materiile întrebuițate la fabricarea bombei-atomice, vor fi puse în slujba progresului omenirii de viitor, pe cale industrială.

Iată dar, cum mintea americanului a ajuns acolo încât poate să nască arme atât de înspăimântătoare și în măsură să pună la respect pe toți aceia cari vor mai îndrăzni în viitor să deslănțue războiul.

Să nădăjduim că această invenție a veacului pe care îl străbatem va fi o sigură cheazăie prin care se va așigura pacea, libertatea și progresul omenirii.

Coșurile sângeroase dela Cluj

Cu prilejul primirii trupelor române în Cluj, s'au produs regretabile ciocniri sângeroase între armată și găr-

zile muncitorești. De pe urma acestor ciocniri au căzut mai mulți morți și răniți din ambele tabere. Sosind la fața locului d. general Vasiliu-Rășcanu ministrul apărării Naționale și d. Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne, s'au luat măsuri, ca pe viitor să nu se mai producă astfel de cazuri, cari ar putea să aibe urmări și mai grave.

Campania electorală în toată țara

De câteva zile, partidele politice cari alcătuiesc Frontul Național Democrat și-au început campania electorală pe întreg cuprinsul țării anunțându-și programul de realizări pentru viitor și bilanțul celor îndeplinite până acum.

Partidele Național Tărănesc, de sub șefia dlui Iuliu Maniu și cel Național Liberal, de sub șefia dlui Dinu Brătianu, fiind scoțite ca partide reacționare, sunt oprite de a lua parte și ele la această campanie electorală, pregătitoare a viitoarelor alegeri administrative și parlamentare.

Cum va fi sărbătorită ziua de 23 August

În ziua de 23 August a. c. se vor face mari serbări în toată țara, cinstindu-se actul dela 23 August 1944. În această zi trupele române, reînțoarse victorioase de pe front, își vor face intrarea în Capitală pe sub Arcul de Triumf, fiind primite de M. S. Regele Mihai I, înconjurat de membrii guvernului și șefii misiunilor militare și civile.

Din prilejul acestei zile M. S. Regele va răsplăti cu decorații pe ofițerii și soldații cari s'au distins în lupte. Deasemenea Suveranul va împărți decorații bărbaților politici, conducători de partide, cari l-au ajutat la îndeplinirea actului istoric dela 23 August 1944.

Ultima oră

Japonia a capitulat, — pacea este asigurată

Când foaia se afla sub tipar, s'a anunțat capitularea fără condițiuni a Japoniei — așa cum s'a hotărât în conferința de la Postdam.

Ca urmare a primirii condițiilor de capitulare impuse Japoniei de către Statele Unite, Marea Britanie China și Rusia Sovietică — aceste patru națiuni angajate în războiul din Extremul Orient, au dat ordin trupelor lor pentru a înceta lupta, acolo unde trupele japoneze au înțeles să dea ascultarea ordinului împăratului Hiro-Hito.

Telegramele sosite de pe câmpul de luptă din Pacific anunță că unele trupe japoneze refuză să capituleze, dar se așteaptă ca în scurtă vreme să se dea și ele bătute.

De îndată ce s'a anunțat capitularea Japoniei, ministrul de război al acelei țări s'a sinucis, iar guvernul și-a prezentat demisia.

Știrea capitulării Japoniei a produs multă bucurie în capitalele și orașele țărilor cari au purtat războiul din Extremul Orient.